

криха по тѣхъ пушеченъ и артилерийски огънь. Дветѣ предни роти се развърнаха, настѣпиха и стигнаха на около 900 кр. отъ окопитѣ на сърбитѣ, като заеха гребена, отъ който тѣ се виждаха добре. Почна се силенъ огневи бой. Нашата артилерия, разположена при Уземъ, откри огънь по сръбската позиция.

10/11-а и 11/11-а роти подъ командата на капитанъ Задгорски се развърнаха влѣво отъ предната 12/11-а рота: 10/11-а рота въ първа линия, като зае гребена непосредствено до сръбската позиция, 11/11-а назадъ и въ отстѣпъ влѣво на 10/11-а рота. Мѣстността между 10/11-а рота и дѣсния флангъ, подаденъ напредъ, фланкираше 10/11-а рота. Който войникъ си подадѣше главата, биваше убитъ на мѣсто. Сърбитѣ се бѣха одързостили. Боятъ на този флангъ се колебаеше. Искаха се хора на дълга, които да запазятъ този флангъ. Взводнитѣ подофицери на 1-и и 2-и взводе отъ 10/11-а рота спасиха положението. Тѣзи двама герои се самопожертвуваха и съ личния си примѣръ подигнаха духа на войницитѣ и задържаха положението на този флангъ. Като схвана това, командирътъ на 11/11-а рота поручикъ Кършовски, макаръ и да имаше заповѣдъ да стои въ отстѣпъ на 10/11-а рота, настѣпи съ ротата си напредъ, зае флангово положение по отношение на сърбитѣ и откри вихровъ огънь. Тогава 10/11-а рота настѣпи решително напредъ и всички сърби, които бѣха въ подаденитѣ напредъ окопи, бидоха избити и пленени. Патрультъ отъ 11/11-а рота, изпратенъ напредъ да пази лѣвия флангъ на 10/11-а рота, при настѣпленieto си уби единъ сръбски офицеръ началникъ на сръбския патрулъ и унищожил самия сръбски патрулъ. Следъ това зае една височина, отъ която се виждаха като на дланъ сръбскитѣ орждия на позицията. Въ момента, когато прислугата се готвѣше да закачи орждията, за да ги оттегли, нашитѣ герои отъ патрула откриха изненадано за прислугата вихровъ огънь и последната се разбѣга, като остави орждията, които бѣха взети отъ наши роти. Единъ патрулъ отъ храбреци стана причина да бжде пленена цѣла сръбска батарея.

Къмъ 11 часа ротитѣ настѣпиха стремително къмъ окопитѣ на противника за ударъ на ножъ. Сърбитѣ не дочакаха удара и отстѣпиха въ голѣмо безредие. Дружината зае в. Варовище. 12-а рота плени две орждия и две ракли, а 10-а и 11-а роти — две орждия и 8 ракли. Съ падането на в. Варовище падна и гр.Крива паланка. Отстѣпващитѣ отъ Варовище къмъ Крива паланка сърби бѣха посрещнати отъ 11/24-а рота, командувана отъ капитанъ Ганчо Атанасовъ, която се яви въ тила имъ и окончателно ги разби.

Вечерътъ дружината ношува на височина на 1 клм. южно отъ Крива паланка.

Завладяването на в. Киселица и Варовище бѣ отъ голѣмо значение. Центърътъ, най-силната частъ отъ укрепената сръбска позиция на линията Китка — Добровница — Киселица — Крива паланка — Султанъ тепе, бѣ пробитъ. Вследствие на този пробивъ падна укрепената линия, заедно съ страшния в. Султанъ тепе, отъ който сърбитѣ не успѣха да оттеглятъ артилерията си. Сръбскитѣ войски отстѣпиха на втората си укрепена позиция — Страцинската планина, но вече разстроени и паднали духомъ.